

ORDE VAN DIENST

Marcus 1: 29-39 (*Rembrandt 1660*)

Voorganger: drs. Alain Verheij
Organist: Hugo de Graaff
Gastvrouw/lector: Thea Schaap
Diaken: Willy Hoekstra
Koster: Kees Snapper

Zondag 4 februari 2024

Protestantse gemeente 'de Graankorrel'

Welkom en mededelingen

VOORBEREIDING

Moment van stilte

V: De Heer zij met u.

G: **Ook met u zij de Heer.**

V: Onze hulp is in de naam des Heren

G: **die hemel en aarde gemaakt heeft.**

Drempelgebed

Zingen: Lied 283 vers 1 t/m 5

1 In de veelheid van ge-lui-den
in het stor-men van de tijd,
zoe-ken wij het zach-te sui-zen
van het woord, dat ons ver-blijdt.

- 2 En van overal gekomen,
drinkend uit de ene bron,
bidden wij om nieuwe dromen,
richten wij ons naar de zon.
- 3 Want wij mensen op de aarde
raken van het duister moe.
Als uw hart ons niet bewaarde
sliepen wij ten dode toe.

- 4 Laat uw dauw van vrede dalen
in de voren van de tijd.
Vat ons samen in de stralen
van uw goedertierenheid.
- 5 Die ons naam voor naam wilt noemen,
al uw liefde ons besteedt,
zingend zullen wij U roemen
en dit huis zingt met ons mee!

Kyriegebed,

afgesloten door lied 547 vers 2, 3, 4, 5

2 La-ten wij dan bid-den in dit aard-se dal,
dat de lie-ve vre-de ons be-wa-ren zal,
refrein:
Ky-ri-e e-lei-son, wees met ons be-gaan,
doe ons weer ver-rij-zen uit de dood van-daen.

- 3 want de aarde vraagt ons om het zaad des doods,
maar de hemel draagt ons op de adem Gods.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
- 4 Laten wij God loven, leven van het licht,
onze val te boven in een evenwicht,
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.
- 5 want de aarde jaagt ons naar de diepte toe,
maar de hemel draagt ons, liefde wordt niet moe.
Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.

Zingen: Glorialied 146c vers 1, 2, 4, 7

1 Al-les wat a-dem heeft lo-ve de He-re,
zin-ge de lof_van Is-raëls God!
Zo-lang ik hier in het licht mag ver-ke-ren,
roem ik zijn lief-de en prijs mijn lot.
Die lijf en ziel_ge-scha-pen heeft
wor-de ge-loofd door al_wat leeft.
Hal-le - lu - ja! Hal - le-lu - ja!

- 2 Vorsten zijn mensen uit aarde geboren,
zij keren eens tot de aarde weer;
rijkdom en macht, het gaat alles verloren,
niemand gedenkt hun daden meer.
Machtigen wankelen in hun waan, –
roepen wij dan de Here aan.
Halleluja! Halleluja!
- 4 Hij is 't, die hemelen, zeeën en aarde,
die al wat is tot aanzijn riep,
de enige God die zijn macht openbaarde, –
Hem is gehoorzaam wat Hij schiep.
Hij, die het al heeft in zijn hand,
houdt ook ons zwak geloof in stand.
Halleluja! Halleluja!

- 7 Roem dan, gij mensen, en lofzing tezamen
 Hem die zo grote dingen doet.
 Alles wat adem heeft, roepe nu amen,
 zinge nu blijde: God is goed!
 Love dan ieder die Hem vreest
 Vader en Zoon en heilige Geest!
 Halleluja! Halleluja!

DIENST VAN HET WOORD

Gebied bij de opening van de Schrift

Eerste lezing: 2 Koningen 4 vers 8-37

⁸Op zekere dag kwam Elisa door Sunem. Daar woonde een voorname vrouw die hem dringend uitnodigde om te komen eten. Van toen af aan ging hij elke keer als hij langs Sunem kwam bij haar eten. ⁹De vrouw zei tegen haar man: 'Die godsman die telkens bij ons op bezoek komt, is beslist heilig. ¹⁰Laten we op het dak van ons huis een kamer voor hem maken en daar een bed, een tafel, een stoel en een lamp neerzetten, dan kan hij zich daar terugtrekken als hij bij ons komt.'

¹¹Toen Elisa op een dag weer door Sunem kwam, onderbrak hij zijn reis en ging rusten in het voor hem ingerichte vertrek. ¹²Hij vroeg zijn knecht Gehazi de gastvrouw te roepen. Toen de vrouw op Gehazi's verzoek naar boven was gekomen ¹³zei Elisa tegen Gehazi: 'Vraag haar wat we voor haar kunnen doen in ruil voor alle moeite die zij zich voor ons getroost heeft. Kunnen we voor haar bij de koning pleiten, of bij de bevelhebber van het leger?' Maar de vrouw antwoordde: 'Ik leef te midden van mijn eigen volk.' ¹⁴Weer vroeg Elisa: 'Kan ik echt niets voor haar doen?' en Gehazi antwoordde: 'Jawel, ze heeft geen zoon, en haar man is al oud.' ¹⁵Toen zei Elisa: 'Roep haar binnen.' Gehazi riep haar, de vrouw kwam in de deuropening staan ¹⁶en Elisa zei tegen haar: 'Vandaag over een jaar zult u een zoon in uw armen houden.' 'Nee, waarde godsman,' antwoordde ze, 'spiegel uw dienaars toch niets voor.' ¹⁷Maar de vrouw werd zwanger en precies een jaar later baarde ze een zoon, zoals Elisa had voorgezegd.

¹⁸Het kind groeide op. Op zekere dag, toen hij was gaan kijken bij zijn vader, die met de maaiers op het land was, ¹⁹riep hij

plotseling uit: ‘Mijn hoofd! Mijn hoofd!’ De vader beval een knecht de jongen naar zijn moeder te brengen. ²⁰De knecht nam hem op en droeg hem naar zijn moeder. Zij hield hem op haar schoot, maar tegen het middaguur stierf hij. ²¹Toen ging ze naar boven, legde de jongen op het bed van de godsman en sloot de deur van het vertrek. Daarna ging ze naar buiten ²²en riep tegen haar man: ‘Stuur me een van de knechten met een ezelin! Ik wil zo snel mogelijk naar de godsman, maar ik kom direct weer terug.’ ²³‘Waarom zou je naar de godsman gaan?’ vroeg hij. ‘Het is toch geen nieuwemaan vandaag, en ook geen sabbat?’ ‘Maak je geen zorgen,’ zei ze. ²⁴Ze zadelde de ezelin en zei tegen de knecht: ‘Drijf de ezelin zonder ophouden aan, tot ik zeg dat je halt kunt houden.’

²⁵Zo ging ze op weg naar Elisa, die op de Karmel verbleef. Toen de godsman haar zag aankomen, zei hij tegen zijn knecht Gehazi: ‘Kijk, daar heb je de vrouw uit Sunem.’ ²⁶Ga haar vlug tegemoet en vraag hoe het met haar gaat, en met haar man en haar zoon.’ De vrouw antwoordde dat het goed ging, ²⁷maar toen ze bij de godsman op de berg aankwam, greep ze zijn voeten vast. Gehazi liep op haar toe om haar weg te jagen, maar de godsman zei: ‘Laat haar maar, ze is getroffen door bitter verdriet. En ik wist daar niets van, de HEER heeft het voor mij verborgen gehouden.’ ²⁸Toen zei de vrouw: ‘Heb ik u soms om een zoon gevraagd? Heb ik niet gezegd dat u geen valse hoop moest wekken?’ ²⁹Hierop zei Elisa tegen Gehazi: ‘Neem mijn staf en ga er zo snel mogelijk naartoe. Als je iemand tegenkomt, groet hem dan niet. Als iemand jou groet, zeg dan niets terug. Je moet mijn staf op de jongen leggen.’ ³⁰Maar de moeder van de jongen zei: ‘Zo waar de HEER leeft, en zo waar u leeft, ik ga niet zonder u.’ Toen stond Elisa op en ging met haar mee.

³¹Gehazi was hun vooruitgegaan en had de staf op de jongen gelegd, maar die had geen teken van leven gegeven. Hij keerde terug en vertelde Elisa dat de jongen niet wakker was geworden.

³²Toen Elisa zelf bij het huis aankwam, zag hij de jongen dood op zijn eigen bed liggen. ³³Hij ging de kamer binnen en sloot de deur achter zich. Toen bad hij tot de HEER. ³⁴Daarna liep hij naar het bed toe en ging boven op het kind liggen, met zijn mond op zijn mond, zijn ogen op zijn ogen en zijn handpalmen op zijn handpalmen. Zo bleef hij over het kind uitgestrekt liggen tot het lichaam weer warm werd. ³⁵Toen kwam hij overeind, liep door de kamer heen en weer, en strekte zich nogmaals over het kind

uit. Uiteindelijk niesde de jongen wel zeven keer, en opende zijn ogen. ³⁶‘Roep de moeder,’ riep Elisa tegen Gechazi. Gechazi waarschuwde haar, en toen ze boven kwam zei Elisa: ‘U kunt uw zoon meenemen.’ ³⁷De vrouw kwam de kamer binnen, viel aan Elisa’s voeten neer en boog diep voorover. Toen nam ze haar zoon op en ging de kamer uit.

Zingen: Lied 142 vers 1 t/m 7

1 Tot God de Heer hief ik mijn stem,
 ik riep tot God, ik smeek-te Hem.
 Al - les, al - les wat mij be - nauwt
 heb ik de He - re toe - ver-trouwd.

- 2 Wanneer mijn geest in mij versmacht
 kent Gij mijn pad, staat Gij op wacht.
 Al mijn beweging gaat Gij na,
 waar ik ook ga, waar ik ook sta!
- 3 Gij weet van de verborgen strik,
 de hulpeloosheid en de schrik;
 dat niemand, niemand naar mij vraagt,
 en dat ik steeds word voortgejaagd.
- 4 Tot U roep ik dat Gij, o Heer,
 mijn schuilplaats zijt, mijn tegenweer,
 mijn deel, mijn erve in het land
 der levenden, mijn onderpand.
- 5 Sla op mijn zwakke smeken acht
 en red mij van de hete jacht.
 Die mij vervolgen in de strijd
 geven geen ogenblik respijt.

- 6 Red mij van wie te sterk mij is,
voer mij uit zijn gevangenis,
dat ik U, Heer, dat ik U dan
mijn Heer en God weer loven kan.
- 7 Al uw getrouwen roep ik saam
als Gij mij zo hebt welgedaan,
zij zullen horen hoe ik zing
uw naam en uw rechtvaardiging.

Tweede lezing: Marcus 1 vers 29-39

²⁹Toen ze uit de synagoge kwamen, gingen ze rechtstreeks naar het huis van Simon en Andreas, samen met Jakobus en Johannes.

³⁰Simons schoonmoeder lag met koorts in bed, en ze spraken met Jezus over haar. ³¹Hij ging naar haar toe, pakte haar hand vast en hielp haar overeind. Toen verliet de koorts haar, en ze begon voor hen te zorgen.

³²'s Avonds laat, toen de zon al was ondergegaan, brachten de mensen alle zieken en bezetenen naar Hem toe; ³³alle inwoners van de stad hadden zich bij de deur van het huis verzameld. ³⁴Hij genas vele zieken van allerlei kwalen. Ook dreef Hij veel demonen uit, maar Hij stond ze niet toe om iets te zeggen, want ze wisten wie Hij was.

³⁵Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond Hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek om daar te bidden. ³⁶Maar Simon en de anderen die bij hem waren, gingen Hem zoeken ³⁷en toen ze Hem gevonden hadden zeiden ze tegen Hem: 'Iedereen is naar U op zoek!' ³⁸Toen zei Hij: 'Laten we ergens anders heen gaan, naar de dorpen hier in de omtrek, zodat Ik ook daar het goede nieuws kan verkondigen. Daarvoor ben Ik immers op weg gegaan.'

³⁹In heel Galilea verkondigde Hij het goede nieuws in de synagogen en dreef Hij demonen uit.

Zingen: Lied 704 vers 1 t/m 3

1 Dank, dank nu al - len God
met hart en mond en han - den,
die gro - te din - gen doet
hier en in al - le lan - den,
die ons van kinds-been aan,
ja, van de moe-der-schoot,
zijn va - der - lij - ke hand
en trou-we lief - de bood.

- 2 Die eeuwig rijke God
moge ons reeds in dit leven
een vrij en vrolijk hart
en milde vrede geven.
Die uit genade ons
behoudt te allen tijd,
is hier en overal
een helper die bevrijdt.
- 3 Lof, eer en prijs zij God
die troont in 't licht daarboven.
Hem, Vader, Zoon en Geest
moet heel de schepping loven.

Van Hem, de ene Heer,
gaf het verleden blijk,
het heden zingt zijn eer,
de toekomst is zijn rijk.

Verkondiging

Muziek

Zingen: Lied 845 vers 1 t/m 3

1 Tijd van vloek en tijd van ze - gen

tijd van droog-te tijd van re - gen

dag van oog-sten tijd van nood

tijd van ste - nen tijd van brood.

Tijd van lief - de nacht van wa - ken

uur der waar-heid dag der da - gen

toe - komst die ge - ko-men is

woord dat vol van stil - te is.

- 2 Tijd van troosten tijd van tranen
tijd van mooi zijn tijd van schamen
tijd van jagen nu of nooit
tijd van hopen dat nog ooit.

Tijd van zwijgen zin vergeten
 nergens blijven niemand weten
 tijd van kruipen angst en spijt
 zee van tijd en eenzaamheid.

- 3 Wie aan dit bestaan verloren
 nieuw begin heeft afgezworen
 wie het houdt bij wat hij heeft
 sterven zal hij ongeleefd.
 Tijd van leven om met velen
 brood en ademtocht te delen –
 wie niet geeft om zelfbehoud,
 leven vindt hij honderdvoud.

Gebeden

Collecte

De opbrengst van de *eerste* collecte is vandaag bestemd voor het Werelddiaconaat in Bangladesh. De *tweede* collecte is bestemd voor de kerk.

Bangladesh lijdt zwaar onder klimaatverandering. Het land kampt steeds vaker met cyclonen en overstromingen, regen valt onregelmatiger en de stijgende zeespiegel zorgt voor verzilting van landbouwgrond. Boeren hebben grote moeite om te overleven. Kerk in Actie helpt boerengezinnen om zich aan te passen aan klimaatverandering, zodat ze hun oogst en inkomen veilig kunnen stellen. Zo leren zij bijvoorbeeld om gewassen op een bamboe geraamte boven de grond te verbouwen, zodat ze bij overstromingen niet weggroten. Help de boeren in Bangladesh bij het aanpakken van hun grote problemen. Van harte aanbevolen.

Uw bijdrage aan de eerste collecte kunt u ook overmaken naar:
 NL36ABNA0550101365 t.n.v. Diaconie Prot. Gemeente de Graankorrel
 te 's-Graveland, o.v.v. 'Bangladesh'.

Uw bijdrage aan de tweede collecte kunt u ook overmaken naar:
 NL14INGB0000524441 t.n.v. Prot. Gemeente de Graankorrel
 te 's-Graveland, o.v.v. 'dienst 4 februari'.

Zingen: Slotlied 416 vers 1 t/m 4

1 Ga met God en Hij zal met je zijn,
jou na - bij op al je we - gen
met zijn raad en troost en ze - gen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

- 2 Ga met God en Hij zal met je zijn:
bij gevaar, in bange tijden,
over jou zijn vleugels spreiden.
Ga met God en Hij zal met je zijn.
- 3 Ga met God en Hij zal met je zijn:
in zijn liefde je bewaren,
in de dood je leven sparen.
Ga met God en Hij zal met je zijn.
- 4 Ga met God en Hij zal met je zijn
tot wij weer elkaar ontmoeten,
in zijn naam elkaar begroeten.
Ga met God en Hij zal met je zijn.

Wegzending en zegen,
door gemeente beantwoord met 'Amen'

